

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 "
" četrt leta 4 "
Za inozemstvo celo leto
35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kepermele.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 33

V Gorici, v soboto 25. aprila 1925.

Leto VIII.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
„GORIŠKE STRAŽE“
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici
Riva Piazzutia št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Resnica je le ena.

Skupina, ki se zbira krog tržaškega dnevnika »Edinost«, je začela stalno in ostro napadati največjo prosvetno organizacijo slovenske mladine, »Prosvetno zvezo«. Tržaška gospoda očita 140. našim društvom, da so na krivi poti, ker hočejo, naj temelji vse naše prosvetno delo na krščanskem življenjskem načelu. Dolga leta je tržaška liberalna skupina skrivala svojo zastavo, v teh zadnjih napadih pa jo je nehote razvila, za kar ji mora biti slovensko ljudstvo od srca hvaležno. Zakaj slovensko ljudstvo ima polno pravico terjati od vsake organizacije: Pokažite nam svojo zastavo, pokažite svoj pravi obraz, razkrijte svoja načela! Vsaka organizacija, ki vabi k svoji zastavi naše ljudi, oznanj jasno in točno, kakšna načela jo vodijo! Tako ravnajo pošteni po vsem svetu, tako se vedejo vsi, ki so do dna duše prepričani o resničnosti svojih načel.

Tržaška skupina edinjašev pa ni nikoli hotela jasno priznati in oznaniti, kakšne ideje jo vodijo, kaj hoče, kakšen je njen program. Vedno se je izmikala jasnim odgovorom, njen dnevnik »Edinost« je na mojsterski način izpreminjal barvo in se izvilal vsakemu vprašanju o načelih. Pač pa so ti vitezi narodne sloge napadali kar po vrsti slovanske ustanove in organizacije, ki temelje na krščanskih načelih:

Tržaška »Edinost« je napadla »Mojstevno družbo« že ob nje rojstvu. Napadla je »Gospodarski list«, zaganja se v glasilu istrskih seljakov, v »Pučkega prijatelja«, neprestano besni proti »Goriški Straži«, slednjič se je vrgla v boj proti krščanskim prosvetnim društvom, ki so strnjena v »Prosvetni zvezi«. Vse slovanske organizacije, ki so zgrajene na skali krščanske ideje, so tržaškimi edinjašem trn v peti, vse so že napadli, previdno, a strupeno.

No, slednjič je »Edinosti« zdrsnila krinka z obraza in pokazala je svoje pravo obličje. Zdaj vendar vemo, kakšna so njena načela, zdaj nam je znan svetovni nazor edinjašev. V torkovi številki dne 21. aprila t. l. je tržaški dnevnik vnovič napadel »Prosvetno zvezo« in je zapisal sledečo temeljno, važno izjavo:

»Goriška Straža« dobro ve, da je »Zvezi prosvetnih društev« po njeni idejni usmerjenosti namen gojiti narodno prosveto. Pri tem pa vedno strogo pazi, da izloči vse, kar bi moglo povzročati svetovno-nazorno, strankarsko cepljenje.«

1. Tržaški edinjaši in z njimi »Zveza prosvetnih društev« v Gorici postavljajo vodilno načelo: Iz narodnega življenja, posebej pa še iz prosvetnih društev je treba izločiti vsako svetovno-nazorno idejo. To pomeni: V prosvetnih društvih ni mesta za krščansko resnico, ni mesta za katoliški življenjski nazor. Naša društva morajo postati indiferentna, slovenska mladina naj raste v breznačelnem, brezverskem ozračju. Mladi družtenik ne sme najti v svojem društvu katoliške resnice, društvo naj mu ne proži krščanskih idej. Društveno življenje je treba razkristjaniti, društva naj bodo — ne protiverska, pač pa brez načel in posebej brez verskega načela.

Naše ljudstvo pa, ki se zbira okoli starodavne zastave slovenskega naroda, okoli zastave, na katero sta blagovestnika sv. Ciril in Metod za-

risala svetlo znamenje križa, naše ljudstvo pravi:

Vi gospodje hočete zbrisati s slovenske zastave znamenje križa? Vi hočete izločiti vsako svetovno-nazorno idejo iz življenja društev, iz naših vaških občestev, iz življenja mladega rodu? Vi se posebno trudite, da bi izrinili krščansko načelo iz prosvetnih društev? Ne, gospodje, zastoj se trudite! Vi oznanjate težko zgodovinsko zmotu! Vi hočete prerezati življenjsko žilo, po kateri dotekajo krščanske življenjske moči v dušo mladega človeka, v slovensko družino, v vaško občestvo, v celo telo naroda. Proti tej ZMOTI VERSKEGA INDIFFERENTIZMA se bo zdravo ljudstvo borilo z vsemi silami! VAŠE NAČELO O VERSKI BREZNAČELNOSTI JE STRUP ZA OSEBNOST, PRINAŠA PROPAST DRUŽINI, SMRT NARODU. Kdor to načelo oznanja, dviga roko proti življenju slovenstva, nastavlja sekiro na korenino slovenskega rodu in zato se bomo branili njegovih zmot, jih obsojamo in bomo ta verski indiferentizem z vsemi močmi pobijali!

2. »Edinost« in »Zveza prosvetnih društev« pa še dokazujeta, kako pravilno in resnično je načelo, da je treba izločiti krščanski svetovni nazor iz narodnega življenja. Ta dokaz se glasi:

»Da je taka idejna smer možna, ve »Goriška Straža« prav tako dobro kot mi. Na katoliškem vseučilišču v Milanu ali na boljševiškem v Moskvi ali na katerikoli drugi univerzi predavajo o isti znanosti, ker resnica je samo ena.«

Zmota, ki so jo oznanili v tej izjavi, je velikanska. Trdijo, da se isti nauki, ista načela oznanjajo na katoliškem vseučilišču v Milanu in na boljševiški visoki šoli v Moskvi! Trdijo, da učijo isto resnico katoliški učenjaki kot boljševiški profesorji! Pa vendar je vsakomur jasno: Katoliški modroslovec uči RESNICO O BOGU, O VEČNOSTI, O NESMRTNI DUŠI, RESNICO O PRAVEM CILJU ČLOVEKA, RESNICO O KRŠČANSKI DRUŽINI, RESNICO O PRAVICAH IN DOLŽNOSTIH ČLOVEKA, DRUŽINE, NARODA. Boljševiški učenjak pa tají vse te resnice, jih pobija, trdi, da so laž in izmišljotine, zagotavlja, da ni Boga, da ni duše, da je treba družino zrušiti, da je treba versko misel ugonobiti. Za tržaške edinjaše in za »Zvezo prosvetnih društev« je to vse eno. Resnica in zmota, istina in laž, večno rešilne ideje in pogubna načela — tej gospodi je vse eno, vse ji je resnica.

DA, GOSPODA, RESNICA JE SAMO ENA. TA RESNICA JE V KRŠČANSTVU, IZVEN NJE JE NI! Kar oznanja boljševiški učenjak v Moskvi, je pogubna ZMOTA. Indiferentizem, ki ga oznanjate vi, je težka in usodna ZMOTA. Vi hočete to eno edino RESNICO krščanstva izločiti iz prosvetnih društev in iz narodnega življenja. Prav je, da ste pokazali svojo zastavo, poštno je, da ste razglasili svoj nauk. Pravimo vam pa:

Ker je resnica samo ENA in ta je ohranjena in živa v krščanskem svetovnem nazoru, zato se hoče slovensko ljudstvo na to resnico osloniti, se hoče naše prosvetno gibanje z njo hraniti, hoče z no prešinjati vse telo naroda!

Kaj se godi po svetu?

Evropa brez miru.

Ni poteklo dosti let, odkar je bivši italijanski ministerski predsednik in veliki državnik Nitti izdal knjigo pod naslovom »Evropa brez miru«. Glavna misel, ki prepleta vso knjigo je, da niso vse mirovne konference, ki jih je sinatralo človeštvo, sicer le nekaj časa, za odrešilne, prinesle Evropi miru. Še vedno obstojajo vprašanja, ki ogrožajo sožitje evropskih narodov. Ta vprašanja so predvsem narodnostna; narodi so še bolj razkosani kot pred vojno. Trebalo bi uvesti enotno carino po vsej Evropi, železnice in pošto enotno urediti in končno upeljati enotni denar. S temi preuredbami bi odpadle razne gospodarske zmešnjave in izrabljanje spekulantov. Take načrte o nekakšni zvezni Evropi je imel že tudi pokojni ameriški predsednik Wilson in jih z vso vnemo še danes goji njegov ožji prijatelj in sodelavec polkovnik House. Toda Evropa še ni zrela za to. Kolikor je bilo državnikov, ki so se več ali manj približevali tej ideji, so se morali umakniti, ker niso ti načrti po godu denarnim močem, ki še vladajo svet.

Kako daleč je še Evropa od miru in bratstva med ljudstvi nam kažejo jasno vladne krize na Francoskem, v Belgiji, neodločene volitve v Nemčiji, ki se bodo jutri ponovile, upor na Portugalskem, državljanska vojna v Belgiji in večje ali manjše težave v vseh evropskih državah.

Težave nove francoske vlade.

11. aprila ponoči je padla Herriotova vlada. Kot smo že razlagali našim bravcem v enem zadnjih naših političnih pregledov, je moral Herriot odstopiti predvsem radi finančnih težkoč. Vlada je hotela, naj bi kapitalisti pomagali državi iz zadrege, a ti so se spuntali. Škodoval pa si je bivši ministerski predsednik tudi s kulturnim bojem. To je sam priznal te dni v Lyonu nekaterim časnikarjem. Sicer so tudi nekateri slovenski svobodomiselniki to zanikali, a zdaj jih je sam Herriot zavrnil.

Po dolgih posvetovanjih z voditelji raznih strank se je dosedanjemu zborničnemu predsedniku Pavlu Painlevéju (izg. Penleveu) posrečilo sestaviti novo vlado. Za zunanjega ministra si je vzel Aristida Brianda, za finančnega Jožefa Caillauxa (izg. Kejôa); senator de Monzie, ki je bil prvotno namenjen za finančnega ministra, je prevzel pa prosveto.

V torek se je predstavila nova vlada poslanski zbornici.

Kaj obljublja Painlevé?

Prvi je stopil na govorniški oder novi ministerski predsednik in pričel brati svoj program. »Treba je,« je pričel, »vsa druga vprašanja pustiti v nemar in upreti oči le v dvoje: skrbeti za varnost Francije in jo rešiti iz denarnih težav. Ker hoče Francija mir v Evropi, se bo neomajno držala ženevskega protokola, ki hoče razoroženje narodov in mednarodno razsodišče. Vlada bo omejila vse izdatke in pozvala vse državljane k novim žrtvam.

Ker hoče mir med državljani bo ohranila svojega zastopnika pri Vatikanu. Novo pridobljene pokrajine bo pa trdno zvezala z domovino.« Tako je v glavnem govoril; že sredi govora se je pokazalo, da ni nič kaj trdna nova vlada. Padali so medklici od vseh strani. Ko je omenil ministerski predsednik vprašanje poslaništva pri Vatikanu, je zarjula levica: »Painlevé

je šel v Kanoso!« (t. j. ponižal se je pred papežem). Najhujši ropot pa je nastal, ko je pričel govoriti novi finančni minister. Že ob vstopu v zbornico so ga desničarji in nacionalisti pozdravili z žvižgi in sikanjem. Po njegovem govoru se dvigne bivši bojevnik in poslanec Bertrand (izg. Bertran) in zavpije, da je sramota za vse Francoze, ki so se bili za domovino, če puste Caillauxa na vladni klopi. Napadi nanj so leteli od vseh govornikov. Popoldne pa se je predstavilo pri predsedniku republike odposlanstvo nacionalistične zveze »Sinovi domovine« in protestiralo proti temu, da je na čelu Francije mož, ki je bil obsojen kot izdajavec domovine.

Kdo je Caillaux?

Kako naj si razlagamo silovite napade in proteste proti možu, ki so si ga izbrali Francozi, da jim reši finance?

Novi finančni minister Jožef Caillaux je odločen pristaš tistih načel, ki smo jih uvodoma naglasili. Je za sporazumno politiko med državami in za izravnanje vseh gospodarskih težkoč.

Zato je že med svetovno vojno silno deloval za mir z Nemci. To so mu nacionalistični krogi tako zamerili, da so ga 23. aprila l. 1920. postavili pred sodišče in ga obsodili na triletno ječo, na izgubo vseh državljskih pravic za eno leto in na izgon iz Pariza za dobo petih let. Dolžili so ga izdajalskih zvez s sovražniki domovine. Še več prahu se je dvignilo, ko je njegova soproga ustrelila urednika pariškega dnevnika, ki je njenega moža napadel. In ta pri nacionalistih obso-

vraženi mož, obsojen radi zločina nad domovino, ki še danes deluje za zvezo in prijateljsko sožitje z Nemci, kar je po mnenju nacionalistov hud zločin, bo vodil francoske finance. Painlevé ga je branil pred napadi s tem, da je poudaril, da je Caillaux eden najbolj brihtnih francoskih finančnikov. Tega niti njegovi nasprotniki ne morejo utajiti. Pred vojno je že enkrat rešil francoske finance, ko je vpeljal progresivni davek. Zdaj tudi upajo, da bo izvozil polomljeni voz iz blata. Angleži pa že govore, da je Caillaux lokomotiva brez zavor. Če spozna kak načrt za pravi, ga bo skušal izpeljati, in ne bo postal pristranski. Zato mu že v naprej prorokujejo, da se bo zameril bogatašem v senatu, če bo od njih zahteval žrtev. V socialistični zbornici bo pa imel tudi težavno stališče, če bo popuščal, vrhu tega bo še moral odbijati napade nacionalistov. V takih bojih je pa težko voditi gospodarski voz po lepi cesti.

Ogenj in voda skupaj.

Novi finančni minister je pristaš mirne politike. Svoje glavne ideje je že razložil v knjigi: »Kam plove Francija, kam Evropa«. Ta mož bo moral skupaj delati z Briandom, zunanji ministrom, ki je še vedno za to, da tišči Francija Nemce z močno roko za vrat. Kakor pa vemo sta danes zunanja in finančna politika držav tako odvisni ena od druge, da morata vedno teči v soglasju. In tu bo imel mirni ministerski predsednik Painlevé, ki je sicer dober učenjak v računstvu, sila težavno nalogo, če bo hotel držati tehtnico v ravnovesju.

Vsi ti znaki kažejo, da bo sedanja francoska vlada le prehodna in bodo do ureditve razmer v Franciji pripeljale nove volitve, kar smo že takoj ob Herriotovem padcu ugotovili.

Vladna kriza v Belgiji ni še zaključena.

V pondeljek izvemo za izid volitev v Nemčiji. — V prihodnjem političnem pregledu si bomo ogledali te dve

prašnji v celoti. — Rešitev teh dveh prašanj bo odločilnega pomena za ves nadaljni razvoj evropske politike: ali k miru ali proč od njega.

DNEVNE VESTI.

Učitelji - učiteljice!

V nedeljo dne 26. t. m. se bodo vršile krožkove pevske vaje v Gorici. Zberemo se ob 9. uri dopoldne v prostorih prosvetnega društva »Mladika« Corso Verdi 37.

Stekel pes.

K zadnji naši notici o steklem psu v Vipavski dolini smo dobili še sledeče podrobnosti: Pes se je najprej pojavil v Šmarjah, kjer je obgrizel eno osebo; od tu je drvel po cesti do Dornberga in tu ukral pet oseb. V Prvačini, v Volčjadragi, Bukovici, Biljah in v Št. Petru po eno. Večinoma so to otroci, razen v Biljah, kjer je pes popadel sestro č. g. župnika in v Št. Petru, kjer se je stekla žival lotila petintri-desetletnega moža. Razen teh je pes ugriznil še dva druga psa, ki so ju pa na mestu ubili.

Vse te osebe so bile takoj odposlane v Trst. Stekli pes pa se je nekje za Št. Petrom izgubil. Ušel je brzkone neki ciganski družbi, ki je taborila pri Šmarjah. To domnevajo ljudje, ker so cigani koj, ko so zvedeli, da je pes obgrizel toliko ljudi, podrli svoje šotore in izginili. Zdravstveno oblastvo je že vse potrebno ukrenulo, da se bo tak strah v prihodnje odstranil.

Ljubljanski vseučilišni profesor zaprt.

Te dni se je dogodil v Trstu slučaj, ki ga bo vsa kulturna Italija globoko obžalovala. Profesor Veber iz Ljubljane je imel namen predavati v Trstu o filozofiji na povabilo od-dotnih Slovencev. Fašisti so pa nastopili proti temu, češ, da je to slovanska propaganda. Pritisnili so na policijo, ki je znanstvenika kot zločinca vklepala in ga odgnala v smrdljive tržaške zapore. Šele na odločen nastop jugoslovanskega konzula so g. profesorja izpustili s poveljem, da mora takoj zapustiti Trst. O tem »kulturnem činu« pišejo že vsi večji evropski listi. Komu na škodo je jasno. Pripominjamo obenem, da je jugoslovanska vlada odlikovala tržaškega prefekta z visokim redom, ker je tako ljubezniv proti Slovincem.

Za kadilce!

Monopolna uprava je dala v promet novo vrsto cigaret »Kentucky«. Kos po 10 stotink.

Tu na tem le potu me je vrag premotil.

Spisal Peter Rosegger.
Podomučil Zagorski.

Starka, ki je prispela iz Ravni, je prva ugledala na deblu mogočne Vele jelke beli madež brez luba. Ko je pristopila bližje, da vidi, kako da so to lepo drevo poškodovani, je na beljavi zapazila pisanje:

Tu na tem le potu
me je vrag premotu.

Kaj pomeni to? In ko je dvignila pogled v temno vejevje jelke, li je planil iz prsi krik, ki je divje udaril v deblenje, in se je spustila v tek in je od hiše do hiše kričala, kaj da je videla na drevesu.

Zdaj, dragi bravec, je še dovolj zgodaj, da odložiš te liste. Zakaj ta zgodba o jstro zadene in marsikdo bo kiel ljudi in zgodbarja. Da stvar ni izmišljena, to pač opraviči zgodbarja, drugega pa nobenega ne. —

Bilo je na eden onih dni, ko vaški ljudje ne delajo, pa tudi ne počivajo — na dan molitve in greha.

Cerkovnikov sin Nande, močan, zarjavel in črnolas mož šestindvajsetih let leži zleknjen na trati, v senci sadnega vrta. Iz njegovih oči se iskri žar, ki plapolja v njem, črne brke nad

Ponižno vprašanje.

Ob priliki državnega praznika ustanovitve Rima so izdali fašistovski razumniki poseben proglas. V njem razlagajo, kako je bil fašizem za Italijo potreben. Ustvaril je baje s svojim delom tak položaj v državi, da jo sesedne države kar zavidajo. Ob koncu proglasa izražajo upanje, da se bodo opozicijske stranke izmucile in bo fašizem nemoteno kraljeval.

Nefašistovski listi pa pozivajo fašistovske razumnike, naj jim odgovore, zakaj se je od fašizma iz let 1923. in 1924. odcepil velik del najboljših italijanskih mož, ki so vodili usodo Italije v borbah in zmagah, s Salandro in Orlandom vred, zakaj so se odcepili bojevnikih, zakaj velik del najbolj razborite akademske mladine in končno največji Italijani na polju znanstva in umetnosti? Na to naj odgovori proglas, pravi »Giornale d'Italia«, pa bodo vsi razumniški krogi postali fašistovski.

Delo v zbornici.

Poslanska zbornica v Rimu bo začela po najnovejših določilih zopet delati 14. maja mesto 11., kot je bilo najprej določeno. To pa zato, ker je šlo precejšnje število poslancev v kolonije. Poslanci se bodo pogovarjali o novih načrtih za žensko volivno pravico, glede tajnih družb, o tiskovnem zakonu in preuredbi armade.

Gotov dokaz.

Zadnjič smo pripovedovali našim bravcem, kako so napadli atentatorji bolgarskega kralja Borisa. Vlada je hitela zatrjevati, da so napadalci prišli iz inozemstva. Kot dokaz, da je to res, kaže strgano nogavico, ki jo je policaj pobral na mestu napada. Nogavica je tuj, ne bolgarski izdelek; torej, pravijo, da so napadalci, ki so nogavico zgubili, iz tujine; najbrže iz Jugoslavije. Zdaj naj pa iztaknejo kod še kak piškav zob tiste stare mamice, ki takim »diplomatskim« izjavam veruje.

Za dobra srca.

Listi pišejo, da se pripravljajo v Milanu na polet v južno Ameriko z zrakoplovi. Ekspedicije se bo udeležil tudi znani pesnik Gabrielle d'Annunzio. Stroške za to stvar misli poseben odbor kriti na ta način, da bo zbiral med ljudstvom mile darove.

Čast komur čast.

Glanvi tajnik vseh snopov cele Italije je zopet podelil fašistovsko izkaznico »ad honorem« (t. i. v znak priznanja) več ljudem. Med temi je tudi par grofic.

Tako zaradi lepšega.

V Turinu izhaja list »Stampa«. Je snoparsko navdahnjen. Pred dnevi je ponatisnil iz nekega znanstvenega časopisa cel članek. Komaj je list izšel, so ga oblastva zaplenila radi ti-stega nedolžnega članka. »Pa kričijo vladi nasprotni listi, da ni pravica za vse enaka«, si je mislilo fašistovsko oblastvo, ko je list zaplenilo.

Šolska ladja.

Farinaccijev glasilo je prineslo pred nedavnim vest, da bodo vsi državni podtajniki izmenjani. Na svojih mestih bosta ostala le še excelenci Grandi v notranjem ministertvu in Suardo v ministerskem predsedništvu. Izgleda, da je ustanova državnih podtajniških excelenc neke sorte šolska ladja, kjer se izuče učenci pomorskih šol za bodoče kapitane. Tu pa, kjer Mussolini venomer menja osebe, se fašistovski poslanci uče za excellence. Teh bo po Rimu kar mrgolelo. Naziv »onorevole« (častivredni; tako nazivljejo državne poslane) bo značil le človeka, ki je še zelo pri brez-pomembnih.

Upor radi piva.

V južno afriškem mestu Bloemfontainu so se domačini - črnici uprli odredbi angleškega guvernerja, da se uvoz in poraba piva omeji. Pri protestnem shodu so se zamorci pograbil s policijo. Bilo je tudi nekaj ranjenih in mrtvih. Zaradi tega je začelo stavkati 22.000 delavcev - domačinov.

Orožje v službi prave ideje.

Največji zrakoplov na svetu »Z. R. III.«, ki bi lahko postal najstahovitejše orožje v vojni, so porabili zdaj za čisto nekaj drugega. V Ameriko je uvoz opojnih pijač zabranjen. Zato pa si tihotapci pomagajo na ta način, da zasidrajo tovorne ladje z žganjem in rumom par kilometrov pred ameriško obalo in potem prevažajo po noči v čolničkih blago na kopno. Omenjeni zrakoplov ima zdaj nalogo, da preiskuje, kje se ustavlja tisto »žganjarsko« brodovje.

Kako smo z denarjem.

Obtok bankovcev se je od 1. januarja do sredine tekočega meseca znižal za 740 milijonov lir. Danes je v prometu še 17 milijard 376 milijonov lir papirnatega denarja. No, do cekinov ali starih križavcev ne bomo še tako brž prišli.

Kot apostol.

Bivši avstrijski zvezni kancler dr. Seipel potuje že več časa po severni in srednji Evropi. Po vseh večjih krajih ima predavanja o pomirjenju in bratstvu med narodi. Zdaj se mudi na Holandskem.

Proti komunistom.

Svet osemnajstih, ki pregleduje in ureja fašistovsko zakonodajo, bo, kakor vse kaže sprejel načrt profesorja Antiasa, po katerem bodo prepovedane vse delayske organizacije, ki so v stikih z inozemskimi zvezami. Mussolini upa, da bo vse kar se v Italiji giblje kmalu nosilo fašistovsko kapo.

Si že ogledujejo.

Amerikanci so te dni na velikih pomorskih vojaških vajah po Tihem oceanu. Imajo 117 bojnih ladij - velikank in celo množico torpednih čolnov in podobnih reči. Vaje se vrše tako natančno, da bo že vsak mornar vedel, kje je njegovo mesto v prihodnji vojni med Ameriko in Japonom.

Sama dobrotja jih je.

Jugoslovanski zunanji minister in Mussolini se baje dogovarjata zastran skupnega nastopa v bolgarskih homatijah. Tako se jima smilijo bratje Bolgari, da bo Italija sporazumno z evropskimi velesilami vzpostavila red na Bolgarskem. Naš pregovor pa pravi: Če koga kaj ne peče, se ne praska.

Stari denar izgine.

S 30. junijem tekočega leta bodo izgubili svojo veljavo stari (oni veliki) novci po 5 in 10 stotink. Menjajte jih pravočasno!

Nesreča na morju.

Pred tremi dnevi se je potopil na visokem morju japonski parnik »Ray-fukumaru«. Vseh 48 mornarjev, kolikor jih je bilo na krovu, je utonilo. Prišla je sicer na pomoč druga ladja, a je že bilo prepozno.

Brez potnih listov.

Vlada severnih ameriških držav dela na to, da bi se v vseh državah odpravili potni listi. S tem bi odpadle vse zamude in sitnosti na državnih mejah.

Moč na morju.

V dobi »razoroževanja« narodov imajo velike države tako število bojnih ladij. Velika Britanija 507; od teh 18 velikank; Združene države 539; od teh 18 velikank; Japan 211; od teh 6 velikank; Francija 219; od teh 9 velikank; Italija 260; od teh 6 velikank; Rusija 164; od teh 3 velikank; Nemčija 51; od teh 8 velikank. Druge države imajo vse manj.

uporno zarezanimi ustni so kot svarilna tabla: Ognjevita dekleta, bojte se!

Toda ne, zdaj je konec neumnostim. Nande ima nevesto, v par tednih bo imel ženo. V šmihelski cerkvi sta bila danes prvič oklicana, on in lepa Tinčka, edinka bogatega Mraka.

Sreča je dvakrat, trikrat lepša, ker ve, da ga vse zavida. Ampak Tinčki se ni čuditi, da si je ravno Nandeta izbrala: je sicer le mežnarjev sin, pa je mož. Njegova moč se pokori le njegovi volji in njegova volja se sproži kot električna iskra iz vročih živčnih tokov drznega telesa, ki je ponosni stavbi podobno. Tako je v Nandetu enota in ona brezobzirna odločnost, ki jo ženske ljubijo na moeh bolj od najzlahnejših lastnosti duše.

Tudi Tinčka ima vse to, kar dela možu žensko tako všečno, — in tako se tu sklepa življenje, tako lepo, da bi si ga hudiču zapisani človek ne mogel popolnejšega naročiti; in razen tega zamoreš biti v tem življenju še poštenjak. Vetric osuje cvetje raz jablan, da se vsipajo rožnate snežinke na počivajočega, ki z mislijo plava v razkošni bodočnosti.

»Nande!«

Mož dvigne glavo in zagleda v vrtni živi meji svetlo deklinško glavico.

Mara! Lepi otrok najbolj zaničevanega moža v soseski. Njen oče je sicer poštenjak, njegova obrt sicer ni sramotna, a vendar zaničevana — on spravlja poginulo živino s sveta. Mora imeti že korajžno srce, kdor se v to spusti, da opravlja to najbolj neprijetno vseh občinskih zadev. Mojstra Jako pa to prav nič ni trlo. Opravljal je svojo službo in živel. Njegova dvajsetletna hčerka Marica je vodila gospodinjstvo; pri ljudeh je bila na dobrem slovesu, četudi si moški, ki so jo radi videli, niso upali prav navezati z njo. »Ta je vroča!« je rekel marsikdo.

»Nande!« je zašepetala zdaj črez vrtno ograjo.

»Kaj pa češ?« je prašal mežnarjev sin.

»Tebe hočem!« je odgovorila.

»Ali nisi bila danes v cerkvi?«

»Seveda, to pa.«

»No, pa moraš vedeti, da je moja reč z Mrakovo gotova.«

»Tvoja bi že bila gotova, Nande, pa moja ni. Le vstani in pridi sem h plotu; saj se me pač ne bojiš?«

»Saj vendar nisi že pozabil, da si me na poti ob Veli jeli tako rad imel?« je rekla.

»Neumnosti.«

»Predvčerajšnjem je bilo ravno dva meseca, Nande.«

»Pa naj bo, kdo si bo pa take reči zapomnil.«

»Vi možje res ne; me ženske imamo pač svoj koledar. Takrat je bila mesečina, to pač veš.«

»To vem.«

»Odtakrat je ni bilo več in dva meseca sta že prešla.«

»Domov se spravi in ne govori tako neumno.«

»Ne, Nande, zdaj ne grem domov in ti nisi tako zabit, da ne bi razumel tudi neumnega govorjenja.«

»Ti mi spet začenaš!«

»Danes ne zahtevam od tebe nič, sem se ti le naznanila. In četudi štečislani gospod, pozabili na Marico, bo vendar prišla na ženitnino, toda pred poroko.«

»Marica!« je vzkliknil.

»Da,« je odgovorila.

»Taka si mi? Zdaj te poznam! Ali sem te zapeljal? Kot kača si lezla za menoj na veliko noč skozi gozd. Ali sem jaz tebe nagovoril? Kdo se mi je oni večer obesil, ker si ni upal sam iti skozi gozd? Kdo pa je tako želel počivati pri jelki?«

»Nič tega ne vem,« je odvrnila. »počivanje tudi ni nič zlega, če smo trudni.«

»Pokazalo pa se je, da nisi bila prav nič trudna!«

(Dalje pride.)

Priseljevanje v Zedinjene države.

Generalni izseljeniški urad v New Yorku je izdal številke o priseljevanju v severnoameriške Zedinjene države od 1. julija 1924. do 31. januarja letošnjega leta. Ker je stopil 7. julijem v veljavo novi ameriški zakon o priseljencih so za to te številke tem zanimivejše. Nas pa zanima izseljeniško vprašanje tem bolj, ker vidimo in čitamo, koliko naših rojakov gre dan za dnem čez morje za srečo. V omenjeni dobi se je priselilo iz Evrope v Ameriko 76.740 oseb, šlo je pa iz Zedinjenih držav v Evropo 53.145 ljudi. Iz celega sveta je šlo v Zedinjene države 168.689 oseb; od teh pa jih je največ iz Kanade in sicer 71.183.

Pri izkrcanju so oblastva zavrnila 15.025 priseljencev iz raznih vzrokov, 5267 inozemcev pa so poslala ameriška oblastva domov, ko so že bili v notranjosti dežele. Južnih Slovanov iz različnih držav se je tekom teh sedmih mesecev doselilo le 612. To malo število pa radi tega, ker so se začeli v severni Ameriki braniti inozemcev. Zato vemo, da teče glavna reka naših izseljencev v Francijo in Belgijo, kjer delajo pri obnovitvenih delih, nekaj pa tudi v južno Ameriko. Ko bo tudi tukaj dela zmanjkalo se bodo pa brčkone obrnili na Balkan, zlasti v Bosno in južno Srbijo, kjer je še dosti deviške zemlje.

Po 10 letih.

Iz dalnje Rusije, od kitajske meje se je oglasil Matevž Rutar iz Ravni pri Tolminu. Zadnjikrat je pisal o veliki noči l. 1915. in sedaj po desetih letih se je zopet oglasil, da je živ ter prosí naj mu pomagajo, da pride domov. Njegov naslov je: Polučit Matej Rutar, selo Kalavanstaja Volos Pavlaskaja, Ujezd Bornaarskoj, Altajska gubernija, F. Sibirija. — Na pismu, ki nosi pečat mesta Tomsk sta podpisana tovariša: Franc Gašperlin in Mihael Palindaš. — Bog ve, koliko je še naših fantov in mož, ki se kje daleč na koncu sveta ubijajo in čakajo srečnega dne, da se zopet vrnejo v domovino.

Tovarna za bankovce.

V Montrealu v južni Ameriki so dolgo časa ponarejevali dolarje kar na debelo. Končno je policija le prišla te »fabrikante« in jim za več milijonov ponarejenih bankovcev odvzela.

Mlad požigalec.

Petleten dečko se je igral v mestu Rika blizu Lublina na Poljskem z vžigalicami. Naenkrat se vname hišna oprava in plamen švigne skozi okna ter vname sosednja poslopja. V kratkem je bilo celo mestece kup pepela in razvalin.

Smrt na grmadi.

Ta način smrti je bil v navadi takrat, ko so še sežigali »coprnice«. Danes govorijo o tem le še kake pravljice. In vendar se je še te dni neka deklica plemenite rodbine v Budimpešti na ta način usmrtila. V klet si je nanesla drv, jih polila z bencinom, zažgala in se vlegla na grmado. Ko so vdrli v klet, so našli od nje le še kup pepela. Punca je bila gotovo romantično navdahnjena.

Kaj je novega na deželi?**Log pod Mangartom.**

Naš kraj je tako oddaljen od prometa, da se le tu pa tam kaj bere ali piše o nas. Še manj pa, da bi kdo prišel k nam razen po nujnih opravkih. In vendar je Log s Strmcem vred važna rudarska naselbina. Svinčeni rudnik v Rablju daje večini naših ljudi kruha. Pred vojno je še imel ta ali oni kosček rodovitne niive, da si zasadi poleg nekaj krompirčkov še kaj zelenjave za domačo rabo. Tudi pašniki in travniki so bili še v takem stanju, da je marsikateri Ložan imel v staji precej krav ali drobnice. Kaj pa danes? Med vojno je bil pri nas glavni stan gornjesoške armade. Baraka pri baraki, voz pri vozu, vo-

»Črne bukve«.

Na Japonskem je vse drugačno študentovsko življenje kot pri nas. Tam se ne sine dijak, zlasti ne visokošolci, baviti z ničemer drugim, kot zgolj z učenjem. Popivanje in ljubimkanje je strogo prepovedano. Posebna policija na to zelo strogo pazi. Če se kdo proti temu pregreši pride v »črne bukve« in kmalu tudi ven iz univerze.

Draga podoba.

Nek ameriški bogataš, ki zbira umetnine je kupil na Angleškem znamenito risbo slavnega umetnika Tiziana iz l. 1560. za 1 milijon dolarjev.

Kako bo z možitvami?

Pravzaprav ne preveč roznato. Če pustimo vse drugo, kar je vzrok, da ostane marsikateri »teta«, nam že številke povedo, kako stvar stoji. Izmed 475 milijonov ljudi v Evropi je 250 milijonov žensk. Pred vojno je bilo le 9 in pol milijona več žensk kot moških, zdaj jih je pa kar 25 milijonov več! Pri nas jih pride tudi kakih 100 več kot moških na 1000 oseb. Joj!

Pozdravi fantov - vojakov**Iz Modene.**

Slovenski fantje, ki se nahajajo v Modeni pri 2. polku težke poljske artilerije pošiljam pozdrave starišem, bratom, sestram, sorodnikom, prijateljem, znancem ter fantom in dekletom. — Iskreno se zahvaljujemo za voščila ob velikonočnih praznikih ter s posebnim veseljem pozdravljamo tudi našo »Goriško Stražo«! Bandelj Emil, Čipnje; Strehar Josip, Vipolže; Maver Anton, Lokve; Koder Angel, Bača; Konjedic Feliks, Plave; Šček Jožef, Vipava; Klun Anton, Trst (Rojan); Frančeškin Franc, Vrtojba II; Čuš Ludvik, Sedlo; Vidrih Ivan, Goče; Jeram Jakob, Bukovo; Kragel Jožef, Zatolmin; Bandelj Alfonz, Pliskovca; Mužina Ivan, Hropada; Dolgan Stanislav, Storje; Petaros Valentin, Zaboršt; Šorli Franc, Sv. Lucija; Pontar Harlot Viktor, Kobarid; Novak Franc, Vremski Britof; Tončič Anton, Istra Džemini; Hrast Andrej, Sedlo; Pavlin Franc, Ravnica; Kurinčič Rudolf, Kobarid; Kosovel Franc, Černiče; Godnič Alojzij, Komen; Pavšič Anton, Lokovec; Leban Jožef, Lokovec.

Listnica uredništva.

T. F., Komen: Vabil za nedostojno igro kot so »Stari greh« v našem listu ne priobčujemo. Pozdravljeni!

K. S., Cesta. Pošljite natančnejše podatke.

I. K., Kobarid. Odlok glede izmenjave avstrijskih kron še ni izšel. Potrpiamo!

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. gospa Gabriela dr. Frankova v Solkanu 50 L. Srčna hvala!

IZGUBLJENO. Neka oseba je zgubila v četrtek zavitek s 1300 lirami na poti od Ajševice via Mandria čez via dietro il Castello, via Favetti in Ascoli do »Treh kron«. Pošten najditelj je naprošen, da odda najdeno svoto Ceciliji Bertolin, via Mandria št. 10, Ajševica, kjer prejme primerno nagrado.

vedno več) tako utrjeni, da se le s težavo oklenejo prosvetnih organizacij. No, pa upajmo, da bo šlo. Društvo imamo, odposlanca Prosvetne zveze iz Gorice sta tudi prilila nekaj več ognja pojemajoči lučki. Pripomniti moramo, da je bilo že silno, silno dolgo, odkar je bil zadnjič kak človek pri nas in nam kaj povedal. Tudi kmetško - delavska zveza bi se morala pri nas obnoviti. Da je med nami tudi pol ducata narodnih odpadnikov moram tudi omeniti. Med njimi so celo taki, ki so bili prej zelo bahavi narodnjaki. Pa pustimo jih, morda se bodo spametovali; če ne, njih škoda! Še marsikaj bi se dalo povedati, kako je pod visokim Mangartom; o nekih sporih med občinskimi možmi in tako naprej. Pa odložimo vse to za drugič, ko bomo videli, kaj se bo iz tega izcimilo. Za danes: pozdravljeni!

Iz Šlovrenca v Brdih.

Dne 18. tekoč. m. popoldne je vdova Katarina Domenis v vrtu nabirala zelenjavo za večerjo. Naročila je nevesti Ernesti, naj pogleda v hiši, koliko je ura, da bi se nato nesla južina delavcem v vinogradu. Ko se je čez hip nevesta vrnila, je našla taščo na tleh, a drobna deca, vnuka Milena in Darko, sta stopicala okoli njene glave in jo začudeno gledala. Nevesta jo je poklicala, a ona je le še enkrat odprla oči in že je ni bilo več pri življenju. Na presunljiv klic neveste so pritekli domači in sorodniki, ki so delali v bližnjih vinogradih, a žal, mogli so le ugotoviti, da je blaga Katarina preminula. Zapustila je 6 otrok, med njimi dva mladoletna. Njih žalost je nepopisna. V nedeljo po molitvi je bil pogreb. Udeležila se ga je skoro cela šlovrenska fara. Kako je bila ranjka zaradi svoje dobrotljivosti in prijaznosti priljubljena, je bilo razvidno iz solz, ki so zalivale oči ne le sorodnikov, ampak tudi skoro od kraja vseh dobrih briških ženic, ki so jo trumoma prišle kropiti. Prišli so k pogrebu tudi sorodniki iz Gorice in iz daljnega rojstnega kraja pokojnice. Žalostno slovesnost je poveljal domači pevski zbor s tem, da je zapel žalostinke pred domom pokojnice v Gabrji, pa v cerkvi in pri odprtem grobu. — Ranjka je bila rojena v Ščigljih ob bistri Nediži med beneškimi Slovenci. Položili smo jo v naročje naše vesoljne matere zemlje prav ob strani njenega moža Alojzija Domenisa, ki je preminul v vojnem času l. 1916. V svojem življenju je dosegla starost 54 let, ravno toliko kot njen soprog pred devetimi leti. — Ko je ona nedavno brala v »Goriški Straži«, da je nevarno zbolel njen sorodnik, g. Ivan Manzin, duhovnik v Gorenjem Barnasu, tam v gorah med beneškimi Slovenci, je bila sklenila, da ga pojde obiskat, kar je pa vendarle potem na prigovor svojih domačih opustila vsled rahlega zdravja. No duhovnik, vedno še službujoči 71 letni starček je, žal, medtem umrl; dne 15. tekoč. m. so ga pokopali v njegovi rojstni duhovnijski v Lazih. A ona mu je še isti teden sledila v večnost. Sprejmi, nepozabna Katarina, naš zadnji prav prisrčni z Bogom!

Št. Viška gora.

Dne 15. aprila je mladina iz naše vasi objavila v »Gor. Straži« dopis o njeni prireditvi in obljubila obenem tudi objavo natančnejšega sporeda.

Da priredijo to igro je prav, saj je lepa in podučljiva, a čudno se mi zdi, da komunistična mladina objavlja svoje prireditve v »Straži«, katero vedno imenujejo »farsko štraco, lažnjivko« itd. Pač res, kakor sem že lani enkrat omenil v »Malem listu«, kadar bi komu radi žep olajšali, jim niso nobene štrace preostudne. So pa naši komunisti tudi v drugih rečeh, zlasti v svojem verskem mišljenju precej smešni. Vedno jim je duhovnik cilj vsega sovraštva, vsako njegovo dejanje in besedo lovijo in po svoje zavijajo. — Ker se že bavim v tem dopisu z društvenimi stvarmi, naj omenim še to, da so bili poloma v izobraževalnem društvu na Št. Viški go-

ri razmeroma največ krivi komunisti: že prej so med letom zahtevali, da se mora v društvo naročiti »Delo«. Ne bom trdil, da ni nihče drug prav nič kriv, a vendar so največ oni s svojimi zahtevami, ki so proti pravilom društva. Tudi so znali z umetnim zavijanjem pridobiti večino članov, ki jim je pa že precej skopnela.

Ob koncu še eno pojasnilo: opažam namreč, da dolžijo g. župnika V. Pirca dopisov iz Št. Viške gore. To pa ni povsem resnica, zlasti ne glede lanskega dopisa v »Malem listu« in večjega dopisa v »Straži« dne 28. februarja t. l., ker ta dva je tudi pisal pisec teh vrstic. Sploh sumničijo pri vsakem dopisu koga po nedolžnem. Ne obdolžite nikogar, ako niste popolnoma prepričani, sicer se vam pa o priliki morda dam še sam spoznati. *Delavec.*

* * *

Op. uredništva. Kakor smo zvedeli ima »mladina« na sporedu omenjene veselice tudi ples, kar je pa v dopisu previdno zamolčala, ker ve, da mi ne bomo objavili društvenih prireditev s plesom. Zato priporočamo gorski »mladini« malo več fantovskega odkritega poštenja in manj lažikomunističnega duha.

Tomaj.

Na veliko noč nas je »Dekliški krožek« v cerkvi razveselil z lepo uspešnim pevskim nastopom. Cerkevni pevski zbor nam je, žal, radi notranjega spora in nesloge odpovedal.

Pogreb vlč. g. kanonika Matija Sila, znanega jezikoslovca in zgodovinarja, ki je spisal »Zgodovino Trsta in okolice«, se je vršil s številno udeležbo kraškega ljudstva in duhovščine. Pokojnikov mili in človekoljubni značaj nam bo ostal v trajnem spominu.

Društveni pevski zbor se je od pokojnika poslovil z lepo donečimi in ganljivimi žalostinkami, g. župnik A. Kjuder pa z lepimi besedami. Mons. Slavec iz Trsta ga je priporočil v hvaležen spomin in molitev.

Na velikonočni pondeljek je imel tom. »Dekliški krožek« izlet v škocijansko jamo. Slične prireditve naj bi se mesto plesa vpeljale tudi v druga društva in krožke.

Na belo nedeljo smo imeli lepo slovesnost prvega sv. obhajila. Popoldne pa smo imeli javni ples. Kdaj se bo naša mladina vendar spametovala? Mladina hoče veselja, hoče zabave, uživanja, gibanja. To pa nudi ples. Kaj če je škodljivo dušnemu in telesnemu zdravju, če se denar zapravlja, mladina kvari in zapeljuje, po malem izgublja nežna sramežljivost in in prodaja čistost. Tiste, ki dosti plešejo, dobe dosti fantov, a težko ženi, ker pametni fantje hudih plesalk ne marajo, kakor ne cvetice, ki je bila po mnogih rokah in zgubila ves lep duh. Naj bi enkrat spoznali, da plesi kvarijo narod. Zato ga oblastva tako rade dovoljujejo. V Tomaju dovole plese a veselice ne. Zlo je, da more par fantov prirediti javen ples, zvesti od ubogih delavcev in fantov težko prisluzeni denar, ki bi bil njim ali njihovim starišem in družinam tako potreben.

Naj bi se povsod dobromisleči združili proti plesu. Naj bi tudi županstva preprečevala ali vsaj omejevala ples. Mladina pa naj se oprime društvenega dela; predavanj, petja, iger, deklamacij itd. Če bo mladina našla drugod pošteno veselje, bo ples izgubil privlačnost.

Goče.

Kat. slov. izobraževalno društvo »Nanos« na Gočah priredi v nedeljo 26. aprila ob 3. uri pop. na pokritem prostoru g. Franca Kebe pod »Strmcem« veselico s sledečim sporedom: 1. Dante Alighieri — »Divina Commedia« — deklamacija. 2. Foerster — »Stovaj« — roje moški zbor. 3. F. Finžgar — »Razvaline življenja« — žaloigra v treh dejanjih. 4. F. Finžgar — »Vse naše« — burka enodejanka. 5. Aljaž — »Triglav« — moški zbor. — Vstopnina: I. sedež 5 L. — II. sedež 3 L. Stojišče 2 L. — Šolarji 1 L. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Ljubinj.

Bela nedelja je bila za našo vas lep in časten dan. Izobraževalno društvo je predstavljalo „Miklovo Zalo.“ Igra je izvrstno izpadla, kljub težavam, ki jih je društvo imelo z bogato scenarijo. Stotinam gledalcev, ki so posetile prireditve, je bila pretresljiva, lepo podana igra prav vseč. Ljubinski društveniki, po tej poti naprej!

Književnost in umetnost.

Slovenske narodne pesmi.

(M. Bajuk: Slov. narodne pesmi, I. zvezek, pomnožena izdaja. Založila Nova založba, Ljubljana. Cena Din. 26.) Zbirka obsega 44 moških, 5 mešanih in 2 ženska zbora. — M. Bajuk je mož, ki pozna pevske manire naših fantov in deklet tako, kot jih ne pozna nobeden nabiratelj slov. narodnih. To njegovo poznanje upošteva pri harmoniziranju in ni čuda, če si pridobe njegove pesmi namah pevska srca in če se tako hitro širijo in vkošeninajo... Zbirka je kat nalašč za nas Slovence Jul. Krajine, ki se zavedamo, kje nas tišči čevelj in težko smo jo pričakovali. Pevovodje in prijatelji slovenske narodne, sezite po nji in širite te naše pesmi, da bo spet krepkeje odmevalo iz naših gajev!

Širite „Goriško Stražo“!

Preklic.*)

Podpisani preklicujem vse žaljive in neresnične besede, katere sem govoril o Josipu Križmanu.

Filip Kerševan.

Rihemberk, dne 22. 4. 1925.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

NA PRODAJ JE LEP KOLESELJ z usnjato streho in v popolnoma dobrem stanju. Informacije daje Ivan Fiegl, gostilničar, ulica Sv. Ivana — Gorica.

Primarij kirurg

Dr. Lojze Sussig,

prej asistent na dunajski vseučilišni kliniki profesorja Hohenegga sprejema vsak delavnik od 2-3 ure popoldne Corso Verdi 21-II, telefon šte. 196.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

veliki brzoparniki:

»Conte Verde« 30. april 1925.

»Conte Rosso« 26. maja 1925.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Tomaso di Savoia« 16. maja 1925.

»Principessa Maria« 20. maja 1925.

Iz Genove v Buones Aires 19 dni.

Iz Genove v Buones Aires v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 15. maja 1925.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril trgovino manufakturnega blaga za moške obleke iz najboljših čeških in domačih tovarn, združeno s krojaško delavnico. Izvršujem obleke po najmodernejšem kroju in konkurenčnih cenah. Travnik (Piazza della Vittoria) št. 17, tik bratove brivnice.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

G. ZOTTER,
krojaški mojster.

V kratkem otvori novo trgovino z
manufakturno in modnimi predmeti

Giuseppe Massig

Gorica, Corso Giuseppe Verdi št. 18

(nasproti uvoznemu trgu.)

Bogata izbira raznega svilenega, volnenega in
bombažastega blaga itd. itd.

Cene zmerne!

Cene zmerne!

TRGOVSKI POMOČNIK izučen v trgovini z železnino in špecerijskim blagom, vešč slovenskega in italijanskega jezika, išče primerne službe. — Naslov pri upravi.

PRODAM IZ PROSTE ROKE vse svoje posestvo z vsem inventarjem ali tudi brez njega. Cena nizka. Natančne informacije daje lastnik Jurij Torkar, vas Zala 3 (S. H. S.)

Valuta.

Dne 23. aprila si dobil:

za 100 franc. frankov	126.50 do 127.—	Lir
za 100 belg. frankov	122.50 do 124.—	Lir
za 100 švic. frankov	471.— do 473.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	72.20 do 72.70	Lir
za 100 dinarjev	39.20 do 39.40	Lir
za 1 sterling	116.80 do 117.—	Lir
za 1 dolar	24.30 do 24.42	Lir
za 1 zlati marko	5.77 do 5.85	Lir
za 100 avst. kron	0.0338 do 0.0348	Lir

Beneške obligacije.

Dne 23. aprila: Srednji kurs L. 79.97, v Trstu 79.57; v Milanu 79.75, v Rimu 80.20 L.

Velike zaloge.

Po nižanih cenah (Al ribasso)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

ulica Savorgnana šte. 5 — VIDEM (UDINE) — vogal ulice Cavour.

BOGATA IZBERA moškega in ženskega sukna, izgotvljenega perila, bombaževine, platna v vseh visočinah, prtenine, brisače, servietni „FIANDRA“, pletenine, volnene in bombažaste, preproge, obposteljne preproge, korsi in jute Cocco, zavese, blago za mobilijo, posteljna pregrinjala in pokrivala volnena v vseh merah, prešivane odeje, opreme za neveste, celotne opreme za restavracije, zavode žimnice iz volne in žime.

Obrobljene rute	0.75	Nogavice z dvojnato peto prvovrstne	2.75	Ženske nogavice svilene	6.50
Prtiči za čaj	0.95	Madapolam, meter 80 cm.	2.90	Napolitanski prti	7.90
Nosne rute obrobljene jour	1.25	Oxford za srajce, meter	2.95	Ženske srajce z ažurom	9.90
Povoji za deteta, meter	1.30	Naramnice dvojnate elastične	3.50	Žensko spodnje krilo, vezeno	9.90
Moške barvane nogavice	1.75	Moderci vezeni	3.50	Žamet za lovce, meter	10.50
Sukno iz gobastega blaga	1.75	Blago Pelle uovo 80 cm. meter	3.90	Kombinacija vezena	12.90
Brisače reclam 45 × 90	1.90	Platno Madonna 80 cm. meter	3.90	Moške srajce iz zefirja z ovratnikom	15.90
Tkano sukno	2.30	Pletene jopice	4.50	Rjuhe z ažurom	29.50
Cunje za brisanje	2.20	Ševijot	4.90	Posteljno pregrinjalo z robom	
Servijeti (Prtiči) 60 × 60	2.50	Preproge iz jute	5.50	200 × 210	33.90
Ženske nogavice	2.50	Obposteljne preproge, reclam	5.50	Posteljno pregrinjalo vezeno	49.90
Švicarsko vezenje, meter	2.50	Blago za tepihe iz jute, meter	5.50	Žimnice Crine prvovrstne 14 kg.	55.00
Gobaste brisače	2.85	Angleški batist 80 cm. meter	5.90	Prešite odeje barvane	59.00

OPOMBA: Vsako blago, ki ne ugaja najsibo glede kvalitete ali pa cene se, vzame nazaj.

Na debelo in drobno **STALNE CENE**

Razprodajalcem poseben popust - Stalna razstava z zaznamovanimi cenami.